

**МІНІСТЕРСТВО ЮСТИЦІЇ
УКРАЇНИ**
Мін'юст

вул. Архітектора Городецького, 13, м. Київ, 01001
тел.: (044) 364-23-93, факс: (044) 271-17-83
E-mail: callcentre@minjust.gov.ua,
themis@minjust.gov.ua,
Web: <http://www.minjust.gov.ua>,
код згідно з ЄДРПОУ 00015622

Павлові

foi+request-113826-
xxxxxxxx@xxxxxx.xxxvda.com.ua

Щодо розгляду звернення

Міністерство юстиції України розглянуло Ваше звернення від 15 червня 2023 року щодо роз'яснення законодавства України з питань зняття з реєстрації місце проживання дитини разом з батьками банком, який є власником житла, і в межах компетенції повідомляє.

На сьогодні відносини у сфері надання публічних (електронних публічних) послуг щодо декларування та реєстрації місця проживання (перебування) фізичних осіб в Україні, порядок надання таких послуг та порядок внесення, обробки, обміну відповідними відомостями в електронних реєстрах, базах даних для надання таких послуг регулює Закон України «Про надання публічних (електронних публічних) послуг щодо декларування та реєстрації місця проживання в Україні» (<https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1871-20#Text>) (далі – Закон), який набрав чинності 01 грудня 2021 року, Порядок декларування та реєстрації місця проживання (перебування), затверджений постановою Кабінету Міністрів України від 07 лютого 2022 року № 265 (далі – Порядок), (<https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/265-2022-%D0%BF#Text>).

Відповідно до частини другої статті 1 Закону дія цього Закону не поширюється на відносини, пов'язані з виникненням, переходом та припиненням права власності на житло та права користування житлом.

Пунктами 4, 7, 10, 12 частини першої статті 2 Закону передбачено, що *декларування місця проживання особи* – повідомлення особою органу реєстрації адреси свого місця проживання шляхом надання декларації про місце проживання в електронній формі з використанням Єдиного державного веб-порталу електронних послуг з подальшим внесенням такої інформації до реєстру територіальної громади; *орган реєстрації* – виконавчий орган сільської, селищної або міської ради, який на території територіальної громади, на яку поширюються повноваження відповідної ради, забезпечує формування та ведення реєстру територіальної громади, облік

задекларованого місця проживання/зміну місця проживання особи; *реєстр територіальної громади* – інформаційно-комунікаційна система, призначена для обробки визначеної цим Законом інформації, що створюється, ведеться та адмініструється органом реєстрації у порядку, визначеному цим Законом; *реєстрація місця проживання (перебування) особи* – внесення за заявою про реєстрацію місця проживання (перебування), поданою особою в паперовій формі, до реєстру територіальної громади інформації про місце проживання (перебування) особи.

Згідно з пунктом 4 розділу VI Закону місце проживання (перебування) особи, зареєстроване до дня набрання чинності цим Законом, обліковується в реєстрі територіальної громади, *знімається з реєстрації/скасовується у порядку, встановленому для зняття/скасування зняття з реєстрації місця проживання, визначеного цим Законом.*

Зняття особи із задекларованого або зареєстрованого місця проживання регулюється статтею 18 Закону.

Зняття особи із задекларованого або зареєстрованого місця проживання (перебування) у разі звернення до органу реєстрації або через центр надання адміністративних послуг за місцем задекларованого або зареєстрованого місця проживання (перебування) здійснюється, зокрема, за заявою про зняття особи із задекларованого або зареєстрованого місця проживання (перебування), поданою у паперовій формі такою особою, її законним представником або представником; за заявою власника житла приватної форми власності, поданої у паперовій формі, стосовно повнолітньої особи, місце проживання (перебування) якої зареєстровано або задекларовано в житлі, що належить власнику на підставі права власності. У разі подання власником житла заяви про зняття із задекларованого або зареєстрованого місця проживання (перебування) батьків або інших законних представників дитини чи одного з них така *дитина підлягає зняттю із задекларованого або зареєстрованого місця проживання (перебування) разом із її батьками* або іншими законними представниками чи одним із них.

При цьому зняття із задекларованого або зареєстрованого місця проживання (перебування) дитини *не здійснюється за заявою власника житла, якщо власником такого житла є один із батьків або інших законних представників дитини* (частини перша, друга статті 18 Закону).

Водночас пунктом 50 Порядку визначено, що зняття із задекларованого/зареєстрованого місця проживання (перебування) здійснюється на підставі:

1) заяви про зняття із задекларованого/зареєстрованого місця проживання (перебування), поданої особою або її законним представником (представником) за формою згідно з додатком 5;

2) рішення суду, яке набрало законної сили, про позбавлення права власності на житло або права користування житлом, про виселення, про зняття із задекларованого/зареєстрованого місця проживання (перебування) особи,

про визнання особи безвісно відсутньою або оголошення її померлою (у такому випадку адміністративний збір не сплачується);

3) свідоцтва про смерть або відомостей про державну реєстрацію смерті з Державного реєстру актів цивільного стану. У таких випадках датою зняття із задекларованого/зареєстрованого місця проживання особи є дата видачі свідоцтва про смерть або дата здійснення актового запису про смерть особи;

4) повідомлення територіального органу або підрозділу ДМС із зазначенням відповідних реквізитів паспортного документа померлої особи або документа про смерть, виданого компетентним органом іноземної держави, легалізованого в установленому порядку;

5) заяви власника житла про зняття особи із задекларованого/зареєстрованого місця проживання (перебування) за формою згідно з додатком 6.

Підпунктом 1 пункту 87 Порядку передбачено, що орган реєстрації відмовляє в декларуванні/реєстрації місця проживання (перебування), знятті із задекларованого/зареєстрованого місця проживання (перебування) у разі, коли у Державному реєстрі речових прав на нерухоме майно містяться відомості про обтяження щодо житла, яке особа декларує або реєструє як місце проживання (перебування), що стосуються заборони декларування/реєстрації місця проживання (перебування) у такому житлі, або перебування житла в іпотеці, довірчій власності як способу забезпечення виконання зобов'язань (у разі відсутності письмової згоди відповідного іпотекодержателя або довірчого власника на декларування/реєстрацію місця проживання).

Також відповідно до абзацу другого частини третьої статті 9 Закону *у разі перебування житла в іпотеці довірчій власності як способу забезпечення виконання зобов'язань для реєстрації місця проживання (перебування) подається письмова згода відповідного іпотекодержателя або довірчого власника.*

Відносини, що виникають у сфері державної реєстрації речових прав на нерухоме майно та їх обтяжень, визначає Закон України від 01 липня 2004 року № 1952-IV «Про державну реєстрацію речових прав на нерухоме майно та їх обтяжень» (далі – Закон № 1952-IV).

Відповідно до статті 2 Закону № 1952-IV Державний реєстр речових прав на нерухоме майно – це єдина державна інформаційна система, що забезпечує обробку, збереження та надання відомостей про зареєстровані речові права на нерухоме майно та їх обтяження.

Обтяження – це заборона або обмеження розпорядження та/або користування нерухомим майном, встановлені законом, актами уповноважених на це органів державної влади, органів місцевого самоврядування, їх посадових осіб, або такі, що виникли з правочину (стаття 2 Закону № 1952-IV).

Згідно з пунктом 4 частини першої статті 4 Закону № 1952-IV державній реєстрації прав підлягають такі обтяження речових прав на нерухоме майно:

об'єкт незавершеного будівництва, майбутній об'єкт нерухомості як, зокрема, заборона відчуження та/або користування; арешт; *іпотека*; вимога нотаріального посвідчення договору, предметом якого є нерухоме майно, встановлена власником такого майна; податкова застава, предметом якої є нерухоме майно, об'єкт незавершеного будівництва, майбутній об'єкт нерухомості; інші обтяження відповідно до закону.

Крім того, пунктом 1, підпунктами 24, 24¹, 26 пункту 4 Положення про Державну міграційну службу України, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 20 серпня 2014 року № 360, визначено, що центральним органом виконавчої влади, діяльність якого спрямовується та координується Кабінетом Міністрів України через Міністра внутрішніх справ і який реалізує державну політику, зокрема, у сфері реєстрації фізичних осіб, є *Державна міграційна служба України (ДМС)*, яка контролює дотримання органами реєстрації законодавства з питань реєстрації місця проживання фізичних осіб; надає органам реєстрації методологічну та технічну допомогу у забезпеченні взаємодії між реєстрами територіальних громад; здійснює розгляд звернень громадян з питань, пов'язаних з діяльністю ДМС, її територіальних органів та територіальних підрозділів, підприємств, установ та організацій, що належать до сфери її управління.

Звертаємо увагу, що відповідно до пункту 3 статті 7 Закону України «Про центральні органи виконавчої влади», підпунктів 32, 33 пункту 4 Положення про Міністерство юстиції України, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 02 липня 2014 року № 228, Мін'юст відповідно до покладених на нього завдань *надає роз'яснення, організовує розгляд звернень громадян з питань, пов'язаних з діяльністю Мін'юсту, його територіальних органів, підприємств, установ та організацій, що належать до сфери управління Міністерства, а також стосовно актів, які ним видаються.*

Враховуючи викладене, щодо порушеного питання рекомендуємо Вам звернутися до Державної міграційної служби України.

Повідомляємо, що листи Міністерства юстиції України не встановлюють норм права, а мають інформаційний характер.

Заступник Міністра

Олександр БАНЧУК

Світлана Тищенко 271 15 50

Персональні дані, вказані Вами у зверненні, захищаються та обробляються Міністерством юстиції України відповідно до Закону України «Про захист персональних даних» з метою розгляду Вашого звернення згідно із законодавством.